

TOREK, 14. 4., sv. Maksim , mučenec 19.00: † Ivana KASTELIČ † Leopold MAČEK, 30.dan
SREDA, 15. 4., sv. Helena , kneginja 7.30: † starši PUŠNIK (Radoblje) † Ivan VODIŠEK † Konrad HRASTNIK
ČETRTEK, 16. 4., sv. Bernardka Lurška , redovnica 19.00: † Vera VESELIČ, 30.obl. † Mirko ŠTUHEC, zadušnica
PETEK, 17.4., sv. Rudolf , mučenec 7.30: † Angela BELEJ in Izidor † Veronika PLANKO
SOBOTA, 18. 4., sv. Evzebij , škof 19.00: † Kondrad ZEMLJIČ in vsi iz družine FRIGL † Viktorija ŽAGAR † Neža MEHLE, 1.obl., njene sestre in za zdravje
3. VELIKONOČNA NEDELJA, 19. 4. 8.00: živi in † farani † starši in brati BRLOGAR, Ivan GOLUB 10.00: † Vinko ŽELEZNIK, 10.obl., vsi † družine ŽELEZNIK in JUTERŠEK

BELA NEDELJA

V Katoliški cerkvi na prvo nedeljo po veliki noči obhajamo 2. velikonočno nedeljo, imenovano tudi bela nedelja ali nedelja Božjega usmiljenja.

Ime *bela nedelja* izhaja iz starokrščanskih časov, ko so novokrščenci, po velikonočni vigiliji, ves teden prihajali k bogoslužju v belih oblačilih kot znamenje čistosti in novega življenja. Bela barva v bogoslužju izraža svetlobo, polnost in začetek novega življenja v Kristusu.

Leta 2000 je sv. papež Janez Pavel II. to nedeljo razglasil tudi za *nedeljo Božjega usmiljenja* ob razglasitvi sv. Favstine Kowalske za svetnico. Pobuda izhaja iz njenega sporočila o neizmernem Božjem usmiljenju, ki je odprto vsem ljudem. Ta dan nas posebej vabi k sveti spovedi, obhajilu in zaupanju v Božje usmiljeno Srce. Praznik povezuje velikonočno skrivnost, krst in odpuščanje: po Kristusovem vstajenju Bog človeku znova podarja odpuščanje, spravo in nov začetek.

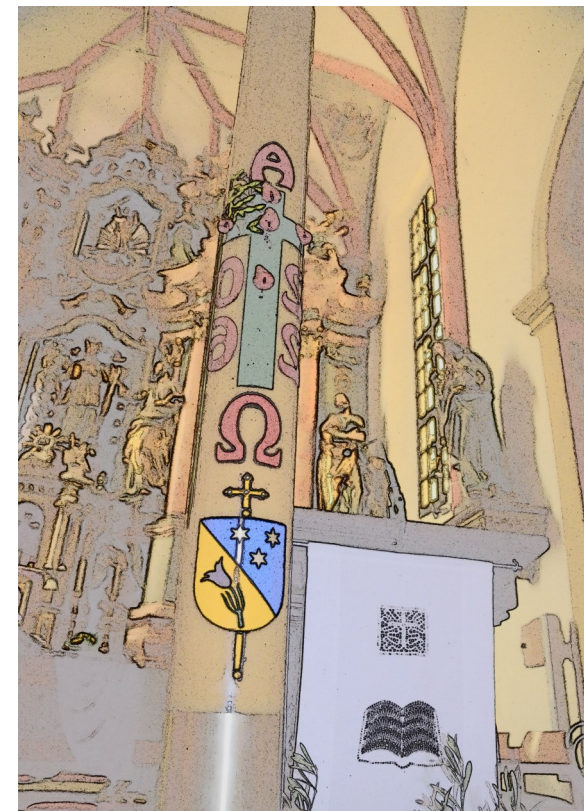
VELIKA NOČ, 5. 4. 6.00: živi in † farani 10.00: za Božji blagoslov † Marija in Jože OJSTERŠEK in Leopold GRACER (Marija Gradec)
VELIKONOČNI PONEDELJEK, 6.4. 8.00: za domovino 10.00: Marija Gradec: † Fanika ULAGA
TOREK, 7. 4., sv. Janez Krstnik de la Salle 19.00: † družina ČIBEJ in MALEŠ † Amalija KNEZ Med 7. in 10. 4. je reden VEROUK.
SREDA, 8. 4., sv. Julija , redovnica 7.30: † Mirko KODRUN † BURČEVE † Ciril DEŽELAK, obl.
ČETRTEK, 9. 4., sv. Hugo , škof 19.00: † Franc in Marija HRASTNIK (Harje) † Milan PETEK, zadušnica
PETEK, 10.4., sv. Ezekiel , prerok 7.30: † Stanislava JAKOPIČ † Franc ZALOKAR
SOBOTA, 11. 4., sv. Stanislav , škof 19.00: † Franc, obl., Štefanija KLINAR in sorodniki † Fanika PRIVŠEK, 20. obl., Leopold in Dolfi KNEZ
2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, 12. 4. 8.00: živi in † farani † BELEJ in OJSTERŠEK 10.00: † Jože ROZMAN, starši ZUPANC † Anton in Frančiška KRAŠOVEC
PONEDELJEK, 13.4., sv. Ida , redovnica 7.30: † Amalija in Slavko ROKSANDIČ † Karel in Jožefa PUŠNIK † Ana PETEK in Milan

*Vstal je Kristus, upanje moje,
pred vami pojde v Galilejo.*

*Vémo: Kristus je res vstal od mrtvih!
Ti, o Kralj zmagoslavni, se nas usmili.*

✻ MARTINOVA LILIJA ✻

12. 4. 2026, leto 17, št.:8

Velikonočna sveča ni le lep okras, ampak živa znanilka vstalega Kristusa. Narejena iz daru stvarstva, zaznamovana s križem, ranami, letnico in znamenjem naše škofije, pripoveduje eno samo zgodbo: iz križa raste življenje, iz daritve prihaja milost, vstajenje pa se dogaja danes – med nami. Ko gori ta luč, nas spominja, da Kristus hodi z nami skozi vse leto in osvetljuje naše poti. Naj njena svetloba napolni tudi vaše domove in srca.

Blagoslovljene in vesele velikonočne praznike!

Velika noč in 20 let naše škofije

Dan po veliki noči bo naša škofija praznovala 20 let. Velikonočno jutro pa se je zgodilo pred skoraj 2000 leti. Na prvi pogled je razlika ogromna. Pa vendar nas oba dogodka učita isto: Bog dela velike reči v zgodovini in tudi v našem vsakdanjem življenju.

Zakaj sploh praznujemo jubileje? Zakaj hodimo v procesiji? Letos še posebej, ko je mestno jedro Laškega eno samo gradbišče in so povsod arheološka izkopavanja. Ko delavci kopljejo zemljo, odkrivajo sledove preteklosti – kamne, zidove, predmete. Vse to nam govori, da ima vsak kraj svojo zgodbo.

Tudi velika noč je spomin na dogodek iz preteklosti. A ne na kakšen star zid ali predmet, temveč na jutro, ki je spremenilo svet. Na jutro, ki še danes daje smisel našemu življenju.

Pred velikonočnim jutrom so se vsi človeški koraki končali pri grobu. Tam je bil konec poti. Smrt je bila zadnja beseda. Tudi tisti, ki so žalovali za svojimi dragimi, so lahko šli samo do groba – naprej ni bilo poti. Ostalo je le vprašanje »zakaj« in bolečina izgube.

Na velikonočno jutro so tudi žene in učenci šli h grobu. Prišli so do istega kraja kot že tolikokrat: do kamna, do tišine, do strahu.

Toda tam so zaslišali vprašanje, ki je spremenilo vse:

»Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj. Vstal je.«

Tisto, kar je bilo do tedaj zadnje dejstvo – da je bil Jezus položen v grob – ni bilo več zadnja resnica. Smrt ni bila več konec. Grob ni bil več zadnja postaja.

In potem pride še eno presenetljivo povabilo: naj gredo v Galilejo. Tja, kjer se je vse začelo. Na kraje prvih srečanj, prvih korakov, prvih odločitev, ko so pustili vse in šli za Jezusom.

To je tudi povabilo za nas. Velika noč nas vabi, naj ne obstanemo ob svojih grobovih. Naj ne govorimo samo o kamnih, ki nas težijo. Naj ne ostajamo v obupu nad življenjem, nad seboj ali nad svetom. Povabljeni smo, da se vrnemo v svojo »Galilejo« – tja, kjer smo prvič začutili vero, upanje in ljubezen. Tja, kjer smo zaslišali povabilo: »Hodi za menoj.«

Ko praznujemo 20 let škofije, ne praznujemo le ustanovitve neke ustanove. Praznujemo ljudi, skupnosti, molitev, dobroto in vero, ki raste med nami. Tako kot

arheologi odkrivajo stare temelje, tudi mi znova odkrivamo temelj naše vere: **prazni grob in živega Kristusa**. Dragi dobri ljudje, ob tej veliki noči vam želim, da bi prepoznali Boga, ki hodi z vami in vas vodi k polnosti življenja. Pogumno stopajmo za njim in skupaj zapojmo: **Aleluja!**

Vsem želim blagoslovljeno veliko noč 2026.

Velikonočna sveča ni samo lep okras v cerkvi. Je znamenje vstalega Kristusa, ki sveti med nami vse leto – posebej v velikonočnem času, pri krstih skozi vse leto in ob velikih praznikih. Letos je nastajala počasi, z mislijo in molitvijo, zato vsak njen del nekaj sporoča.

Sveča iz čebeljega voska – dar stvarstva

Velikonočna hvalnica sveči govori o marljivih čebelah, ki pripravljajo vosek za to luč. Cerkev s tem pove nekaj zelo lepega: v vstajenje je vključeno vse stvarstvo. Narava, delo rok in človeški trud postanejo del bogoslužja. Svetloba velikonočne sveče je zato sad sodelovanja med Bogom, človekom in stvarstvom.

Osrednje znamenje sveče je **križ v barvi lesa**. Ni pozlačen, ni olepšan. Spominja na pravi križ – na resničnost Jezusovega trpljenja. Velika noč se začne na Kalvariji. Brez križa ni vstajenja. Križ je zato srce velikonočne sveče. Pod prečnim tramom križa poganja **veja z mladimi zelenimi listi**. To je zelo močna velikonočna podoba. Križ ni več drevo smrti, ampak je postal drevo življenja. Iz križa poganja novo življenje: upanje po trpljenju, življenje po smrti, pomlad po zimi. Velika noč pomeni, da iz vsakega križa lahko vzklije novo življenje.

Na križu je **pet ran iz kadila in rdeče obarvanega voska**. Oblikovane so kot kaplje, kot zadnja sled krvi, ki se strdi. To nas spominja, da je bila Jezusova ljubezen konkretna, da je daroval svoje življenje do konca in da je vsaka rana postala izvir milosti. Kadilo v ranah govori o daritvi: Kristus je daritev, ki se dviga k Bogu in prinaša življenje svetu.

Na vrhu in dnu križa sta **črki alfa in omega** – prva in zadnja črka grške abecede. To pomeni: Kristus je začetek in konec vsega. On je Gospod časa, zgodovine in našega življenja. Vse se začne v njem in vse se v njem dopolni.

Ob križu stoji **letnica 2026**. Velika noč ni samo spomin na dogodek pred dva tisoč leti. Vstajenje se dotika našega časa. Kristus živi danes, med nami, v našem življenju. Velikonočna sveča zato vedno nosi letnico.

Pod križem je **grb celjske škofije**, izdelan iz barvnih plasti voska. Letos škofija obhaja jubilej 20 let. To pomeni, da velikonočna sveča ne govori le o vesoljni Cerkvi, ampak tudi o naši krajevni skupnosti. Kristusovo vstajenje živi tukaj – med našimi župnijami, družinami in verniki. Sveča tako postane tudi zahvala za pot naše škofije in znamenje enosti s škofom ter celotnim občestvom.

Če pogledamo svečo kot celoto, vidimo eno samo zgodbo: iz daru stvarstva nastane luč, križ postane drevo življenja, rane postanejo vir milosti, Kristus je Gospod časa, vstajenje se dogaja danes in živi v naši krajevni Cerkvi. Prižgana velikonočna sveča sporoča najbolj radostno novico: **»Kristus je vstal – in živi med nami.«**

Zahvala

Želim izreči globoko in iskreno zahvalo vsem, ki ste soustvarjali praznovanje velikonočnega tridnevja in praznika velike noči v naši župniji.

Čutim, da velika noč nastaja iz darovanega časa, iz pripravljenih rok, iz odprtega srca. Nastane iz ljudi, ki verujejo in so pripravljeni nekaj svojega podariti za skupno dobro.

Hvala vsem, ki ste darovali svoj čas, energijo in talente. Hvala tistim, ki ste se učili in znova prebirali številna svetopisemska berila, da je Božja beseda med nami zazvenela jasno, lepo in zbrano. Hvala ministrantom, ki ste s svojo zvestobo spremljali bogoslužje. Hvala pevcem in glasbenikom, ki ste s petjem in z glasbo pomagali, da je molitev postala še bolj slovesna in globoka. Hvala godbi na pihala, ki je praznikom dodala veselje in praznični sijaj.

Iskrena hvala vsem, ki ste temeljito očistili cerkev, jo okrasili in pripravili svetišče, da je zasijalo v lepoti praznika. Koliko ur dela, koliko skritih drobnih opravil, koliko priprav je ostalo nevidnih očem – pa vendar so prav ta dela omogočila, da smo lahko praznovali v lepem in dostojanstvenem prostoru.

Hvala vsem, ki ste sodelovali v liturgiji, pri organizaciji in pri številnih opravilih, ki jih ni mogoče vseh naštetih. Veliko dobrega je bilo storjenega v tišini in brez pozornosti – a nič od tega ni skrito Bogu.

Naj vstali Gospod povrne za vse darovano: za čas, trud, pripravljenost, vero in ljubezen do skupnosti. Naj velikonočno veselje, ki smo ga skupaj ustvarjali, ostane v vaših srcih in naj vas spremlja blagoslov v vsakdanjem življenju.

Iskrena in hvaležna hvala vsem. Vaš župnik